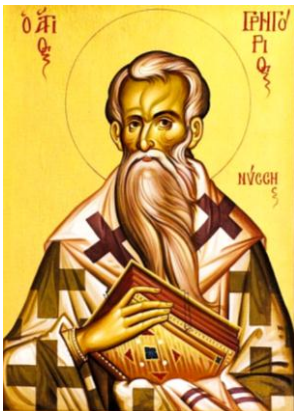

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei "Învierea Domnului", cartierul Dacia, Iași

CUVÂNT FOLOSITOR AL SFÂNTULUI GRIGORIE DE NYSSA

Sf. Grigorie de
Nyssa, icoană

Aduceți-vă aminte neîncetat că și Abel a adus Domnului jertfă din cele dintâi născute ale oilor și din cele grase, iar Cain, din rodirile pământului, dar nu din cele dintâi. "Și a privit, zice, Dumnezeu la jertfele lui Abel, iar la darurile lui Cain nu a luat aminte" (Fac. 4, 4-5).

Care e folosul acestei istorii? Că trebuie să aflăm că lui Dumnezeu Îi este bine-plăcut tot ce se face "cu frică și credință" și nu ce se face cu mare pompă, fără dragoste. Căci nici Avraam n-a primit de la Melchisedec binecuvântarea altfel, ci numai aducând preotului lui Dumnezeu rodirile dintâi (pârğa) și de căpetenie. Iar prin cele de căpetenie și prin cele mai alese ale bunurilor înțeleg însuși sufletul și însăși mintea. Deci ni se poruncește să nu jertfăm lui Dumnezeu cu zgârcenie (cu micime de suflet) laudele și rugăciunile, nici să aducem Stăpânului orice la nimereală, ci să-I închinăm ceea ce este de căpetenie în suflet, mai bine zis însuși sufletul întreg, cu toată dragostea și hotărârea, ca, hrăniți pururea cu harul Duhului și primind puterea cea din Hristos, să alergăm ușor pe calea mântuirii, făcând ușoară și dulce nevoița pentru dreptate; făcând așa Însuși Dumnezeu ne ajută în străduința ostenețelor și împlinește pentru noi faptele dreptății.

Despre acestea până aci. Iar despre părțile virtuții, pe care adică trebuie să o socotim mai mare și să o îngrijim înaintea altora, nu se poate vorbi. Căci se țin la un loc, având aceeași cinste, și conduc pe cei ce se folosesc de ele, spre vârf, întărindu-se unele pe altele. Simplitatea se dă pe sine ascultării, iar ascultarea, credinței; aceasta, nădejzii, iar nădejdea, dreptății; aceasta, slujirii, iar slujirea, smereniei. Iar de la aceasta luând putere blândețea, aceasta își arată rodul în bucurie; iar bucuria, în dragoste și dragostea, în rugăciune. Și așa, atârând unele de altele și ținându-l atârnat pe cel ce le are, îl urcă spre vârful celui dorit, precum, dimpotrivă, viclenia îi coboară pe prietenii ei, prin părțile ei proprii, spre ultima răutate. Dar trebuie să stăruim cel mai mult în rugăciune. Căci aceasta este ca un vârf al virtuții. Prin ea cerem și celelalte virtuți de la Dumnezeu, cu care comunică și se unește, prin sfințenie tainică și prin lucrare duhovnicească și prin simțire negrăită, cel ce stăruie în rugăciune.